

[Lissa Mathiasen]

kendegav i sidste folketingssamling, at regeringen og dermed ministeren ikke burde fremsætte et sådant forslag før efter næste overenskomst. Derudover blev det også klart tilkendegivet, at vi lagde stor vægt på at forsøge at tilgode muligheden for, at de implicerede parter selv kunne få lejlighed til at komme med et fælles løsningsforslag; heller ikke det har ministeren haft tid til at vente på. Til gengæld gav vi udtryk for, at det ville være gavnligt, om man brugte den tid, der nu var til rådighed, til at få undersøgt diverse aspekter ved en eventuel liberalisering.

Det må nu konstateres, at ministeren ikke har foretaget sådanne undersøgelser, i hvert fald foreligger der ikke nogen form for vurderinger i det fremsatte forslag. Ministeren har altså ikke ønsket at leve op til de fremsatte ønsker; intet er blevet belyst eller undersøgt. Det er en af grundene til, at vi i Folketingets Erhvervsudvalg har lagt op til at få eventuelle ændringer sat ind i en bredere ramme; en anden er et ønske om at få et bredere og dermed bedre vurderingsgrundlag.

Nogle vil måske sige her i dag, at vi har diskuteret det spørgsmål så mange gange. Hvis De Konservatives normale ordfører havde været til stede, er jeg sikker på, at den udtalelse ville have lydt. Det er korrekt, at det har været diskuteret mange gange, men jeg vil alligevel godt prøve at illustrere, hvorfor vi mener, at der er forskellige problemer, som burde have været gennemdrøftet og løst, inden der blev foretaget nye ændringer af lukkeloven; ellers risikerer vi, at lukkeloven nok en gang kommer til debat herinde. Jeg skal heller ikke lægge skjul på, at vi fra Socialdemokratiets side ikke ønsker, at det skal hastes igennem, for dermed sendes sorteper blot videre.

Det første punkt, vi godt kunne have tænkt os at få drøftet i forbindelse med en ny lukkelov, er: Hvorledes forholdt dette forslag sig til daginstitutionernes åbningstid, og hvordan skal de forøgede udgifter for kommunerne dækkes ind?

Det andet punkt: Vil eventuelle ændringer af lukkeloven betyde et behov for ændringer af den kollektive trafik? Det må også give nogle konsekvenser.

Det tredje punkt: Hvilke overvejelser har industriministeren og arbejdsministeren gjort sig om forholdet til arbejdsmarkedslovgivningen, herunder ikke mindst dagpengereglerne?

Det fjerde punkt: Hvilken forskydning vil et sådant forslag betyde for konkurrencen detailhandelen imellem, herunder også specialvareforretningerne? Efter den mængde reaktioner at dømme, jeg tror vi alle har fået, er der noget, der tyder på, at der er en meget dyb bekymring i store dele af detailhandelen for det forslag, der her er fremsat.

Det femte punkt: Skaber dette forslag konkurrenceforvridning i forhold til hotel- og restaurationsbranchen? Der er også kommet nogle kraftige reaktioner derfra.

Det sjette punkt: Hvilke familiemæssige og personlige problemer skaber dette forslag set i relation til de mange ansatte, som i høj grad også vil blive berørt?

Apropos sorteper må det konstateres, at der efter ministerens forslag lægges op til, at begrænsningen af varesortimentet skal ophæves. Det betyder, at alle butikker, kiosker, tankstationer m.v. på alle hverdage døgnet rundt må sælge alle varer. Til gengæld må blomsterhandlere ikke holde åbent om søndagen, ligesom tankstationer og døgnkiosker om søndagen nu kun må handle med aviser, brød og mejeriprodukter plus selvfølgelig for tankstationernes vedkommende med brændstof; det vil sige at øl, vin, spiritus samt almindelige kolonialvarer ifølge ministerens forslag skal væk fra hylderne om søndagen. Man kan spørge sig selv, om det mon vil blive tilfældet. Jeg tror det ikke, og derfor må vi akkurat som i den nuværende situation forvente nogle enorme problemer med varesortimentet, hvad det vil være muligt at handle med, og hvad der rent faktisk bliver handlet med om søndagen. Ministeren har egentlig selv så udmærket i de almindelige bemærkninger skitseret, hvilke problemer der har været forbundet med sortimentsbestemmelserne i den nuværende lovgivning, og netop de problemer, som er omtalt i bemærkningerne om konkurrenceforvridning i forhold til andre butikker, vil opstå med det forslag, som ministeren her har fremsat.

Men man kan sige, der er én forskel: ministeren har sikret sig, at sorteper fremover bliver sendt videre – det vil være kommunerne, der skal til at løse problemerne. For hvis kommunerne skulle beslutte, at man på tankstationer, i kiosker m.v. skal have lov til at handle med et bredere sortiment om søndagen, vil der komme et meget stort pres fra andre butikker om at